

ĐEM TÂM TÌNH VIỆT LỊCH SỬ

NUỐC MỸ SẼ GIÃY CHẾT!

BẰNG PHONG ĐẶNG VĂN ÂU

([MinhTam Nguyen](mailto:min.nguyen@yahoo.com) <min.nguyen@yahoo.com chuyển >)

Thành phố Westminster, Quận Cam, Hoa Kỳ.

Tháng Tư, ngày mùng 3, năm 2019.

Kính gửi Giáo sư Stephen B. Young,

Phó Khoa trưởng Luật khoa Đại học Harvard,

Khoa trưởng Luật Khoa Đại học Bentley, Tiểu bang Minnesota, Hoa Kỳ.

Kính thưa Giáo sư,

Tôi thường viết những bài tham luận về nền chính trị của Hoa Kỳ. Tôi đã nhận được nhiều độc giả Việt Nam lớn tuổi yêu cầu tôi dịch ra Anh ngữ để cho con, cháu họ đọc. Bởi vì phần đông con cháu họ bị nhà trường Mỹ đầu độc xu hướng khuyh tả cực đoan giống như cộng sản. Tôi rất muốn thỏa mãn yêu cầu của độc giả. Ngặt vì tôi thường dùng cách ngôn, tục ngữ, thành ngữ do tiền nhân truyền lại để giáo hóa con cháu, nên tôi không thể dịch sang Anh ngữ.

Việt Nam không có những nhà hiền triết danh tiếng như Socrate, Plato, Demosthenes ... nhưng tổ tiên Việt Nam đã để lại những câu ca dao, cách ngôn, tục ngữ, thành ngữ mà nếu con cháu biết áp dụng thì nước không mất vào tay Trung Cộng.

Chẳng hạn, vào thời chưa có Chủ Nghĩa Cộng Sản, tiền bối Việt Nam đã dạy con cháu: **“Bản cùng sinh đạo tặc”**. Thế mà trí thức Việt Nam lại chạy theo cái chủ nghĩa vô sản chuyên chính (bản cùng) thì làm sao Việt Nam không bị một chính quyền ăn cắp (đạo tặc) từ trên xuống dưới cai trị dân?

Tôi muốn đem lời dạy của tiên nhân để nhắc với Cộng Đồng, rồi nếu có vị giáo sư Việt giỏi Anh ngữ sẽ dịch để lời dạy quý báu ấy giúp trí thức Mỹ áp dụng. Còn trình độ Anh ngữ của tôi chỉ đọc, hiểu, nói những vấn đề thông thường mà thôi.

Ví dụ **“Chưa thấy quan tài, chưa đổ lệ”** mà tôi dịch là **“Not yet seen the coffin, not yet dropped the tear”** thì có vẻ ngô nghê quá. Chắc chắn trong tiếng Anh có thành ngữ tương đương để viết cho người Mỹ hiểu. Nhưng tôi không biết.

Hoặc tôi muốn tỏ ý khinh bỉ cái đám truyền thông thô tả là phường **“đá cá lăn dưa”** mà dịch là **“a bunch of the cholera media is a group of kick the fish, roll the water melon”** thì không cách gì người Mỹ hiểu tôi muốn nói điều gì! Do đó, tôi chỉ viết bằng tiếng Mẹ đẻ Việt Nam. Một hôm tình cờ tôi gặp lại người bạn cũ Không Quân. Anh ta là nhân vật cao cấp trong đảng Tân Đại Việt của Giáo sư Nguyễn Ngọc Huy, gợi ý: “Tại sao bạn không liên lạc với Giáo sư Stephen B. Young để nhờ ông ấy chuyển nỗi ưu tư của bạn đến tầng lớp trí thức Hoa Kỳ?”. Tôi vui mừng quá sức. Tôi biết Giáo sư, nhưng Giáo sư không biết tôi là ai, nên tôi phải vắn tắt tự giới thiệu. Còn Giáo sư là người từng làm việc ở Miền Nam trong tổ chức CORD, có vợ Việt Nam, nói và hiểu văn hóa, chính trị Việt Nam tường tận. Giáo sư từng đi nói chuyện trong Cộng Đồng Việt Nam Tị Nạn Cộng Sản và về Việt Nam sau 1975 để vận động dân chủ cho Việt Nam.

Tôi đặt hết hy vọng của mình vào Giáo sư.

Từ lâu tôi đã có nỗi ưu tư về nền chính trị Hoa Kỳ, vì tôi nhận thấy sự xuống cấp về mặt đạo đức. Đó là cái vụ Tổng thống Bill Clinton hành lạc với cô nữ sinh viên nội trú Monica Lewinsky đáng tuổi con gái mình. Bill Clinton lên TV lấy danh dự của một ông Tổng thống đại cương để thề thốt: **“Tôi chưa hề biết người đàn bà ấy”**. Cô Monica tức giận, bèn mang chiếc váy còn dính tinh khí (sperm) của Clinton làm chứng có thì Clinton mới thú nhận. Lẽ ra những Nghị sĩ, Dân biểu trong đảng Dân Chủ phải khuyên Bill Clinton nên từ chức để cứu vãn danh dự Quốc gia. Trái lại, họ ra sức bảo vệ Clinton và vợ chồng Clinton vẫn nhằng nháo thách thức dư luận một cách trơ trẽn. Lúc bấy giờ có nhà báo Mỹ viết phiếm: Vợ chồng Clinton đã biến White House (biểu tượng quốc gia) thành Whore House (nhà chứa điếm)!

Năm 2008, ông Barack Hussein Obama được bầu làm Tổng thống thì tôi càng thấy rõ nước Mỹ sẽ đi xuống. Tại sao Giáo sư biết không? Tại vì ông Obama chọn ông Frank Marshall Davis – một thủ lãnh cộng sản – làm thầy hướng dẫn sự nghiệp chính trị. Tại vì Obama đổi từ đạo Hồi sang Christian tại nhà thờ Trinity Church có ông Mục sư tên là Jeremiad Wright luôn luôn lớn tiếng gào **“God Damn America”**. Obama chọn ngôi nhà của Bill Ayers làm điếm xuất phát chiến dịch

tranh cử Tổng thống. Bill Ayers là nhà tranh đấu chống Chính phủ bằng bạo lực, có xu hướng cộng sản, bị tù vì tội khủng bố...

Nhân dịp chào cờ tại tiền đình Quốc Hội, mọi người đều đưa bàn tay mặt úp lên trái tim, trong khi đó Obama đan hai tay vào nhau trước hạ bộ, mắt lơ đãng nhìn trời. Điều đó chứng tỏ Obama không coi việc chào cờ là một nghi lễ thiêng liêng. Còn bà Michelle Obama đợi tới khi Obama đắc cử Tổng thống thì tuyên bố: “Lần đầu tiên trong đời, hôm nay tôi mới cảm thấy tự hào về Nước Mỹ!”.

Bà Hillary Clinton trong cuộc họp báo nhường chức ứng cử viên đại diện đảng, đã méo máo với giọng nói đầy nước mắt: “Sở dĩ tôi thua vì truyền thông đối xử bất công với tôi”. Lời than vãn của Hillary là đúng. Bà là Đệ nhất phu nhân, là Thượng Nghị sĩ kinh nghiệm đầy mình, trong khi Obama chỉ là một anh chàng “Community Leader” vô danh, may mắn vớ được chức Thượng Nghị sĩ Illinois mới hai năm, thường vắng mặt các buổi họp Thượng Viện, mà được đảng Dân Chủ đưa ra làm đại diện tranh chức Tổng thống, thì chắc chắn phải có một thế lực đen tối đứng đằng sau yểm trợ. Khi trở thành Tổng thống, Obama chọn bà Valerie Jarrett làm cố vấn đặc biệt rất nhiều quyền hành, cũng là người có xu hướng cộng sản. Và đặc biệt, Obama chọn người trưởng lưới tình báo tại Saudi Arabia, ông John Brennan, đổi sang đạo Hồi, làm Giám đốc Trung Ương Tình Báo (CIA). Tôi không nói người theo đạo Hồi là xấu. Nhưng John Brennan theo đạo Hồi là có chủ đích để được Obama chọn làm Giám đốc CIA.

Chỉ có kẻ ngây thơ mới không nghi ngờ âm mưu của ông Obama.

Trong 8 năm làm Tổng thống của Obama, nền chính trị của Hoa Kỳ càng xuống cấp hơn. Tham vọng Trung Cộng muốn truất phế ngôi vị bá chủ của Hoa Kỳ là quá rõ ràng. Tiến sĩ Peter Navarro viết cuốn sách “Death By China” để cảnh báo, nhưng chính quyền Obama không hề có một động thái nào để đẩy lùi tham vọng của Trung Cộng, khiến cho Đồng Minh lâu đời của Mỹ là Úc Châu phải dự trù bắt tay với Trung Cộng! Vì sự lãnh đạo yếu kém, nhu nhược của Obama, Trung Cộng mới dám chiếm Hoàng Sa, Trường Sa nhằm uy hiếp hải lộ quốc tế; mới dám lên kế hoạch Đường Lưỡi Bò, Một Vành Đai Một Con Đường để khống chế thế giới.

Vì những định chế bền vững của nền Dân chủ Hoa Kỳ, Obama chưa đủ thì giờ đẩy Hoa Kỳ thành nước Xã Hội Chủ Nghĩa (Cộng sản) được, nên ông đã dàn dựng một bộ máy tranh cử cho Hillary hết sức tinh vi, thâm độc. Đó là biến cơ quan FBI, CIA làm công cụ để đánh phá đối thủ. Obama thực tình chẳng ưa gì bà Hillary, nhưng chọn bà ấy làm Tổng thống, vì bà Hillary là người phụ nữ đầy tham vọng, sẵn sàng làm bất cứ điều gì, dù nguy hại cho An ninh Quốc gia, miễn là được làm Tổng thống, bà ấy vẫn làm.

Những chứng cứ bà Hillary phạm tội rất rõ, như là vụ bỏ mặc lời cầu cứu của ông Đại Sứ John Christopher Stevens tại nước Lybia, trong vụ quân khủng bố tấn công ở Benghazi; vụ bán Uranium cho Nga để mang về cho Clinton Foundation 150 triệu Mỹ kim, vụ bà Hillary và đảng Dân Chủ bỏ tiền ra mua Hồ Sơ Giả từ viên cựu tình báo Anh quốc, Christopher Steele, để gài đối thủ vào cái tội thông đồng với Nga, vụ sử dụng “private server” và hủy bỏ 30 ngàn emails. Thế mà bà Hillary vẫn được 10 trường Đại học hàng đầu của Mỹ và 95% truyền thông ủng hộ. Thử hỏi ai là người đạo diễn một kế hoạch tranh cử đầy thủ đoạn khủng khiếp như thế, ngoài Obama? Tôi tin chắc Trung Cộng bỏ ra rất nhiều tiền để mua chính trị gia, truyền thông, trí thức để hại nước Mỹ.

Tuy tôi không phải là nhân viên tình báo, phản gián để đưa bằng chứng chính trị gia, trí thức, truyền thông Hoa Kỳ nhận tiền hối lộ của Trung Cộng. Nhưng bằng kinh nghiệm và lý luận, tôi thấy được tai họa sẽ xảy đến cho nước Mỹ.

1/ Giấc mơ bá chủ toàn cầu của người Tàu có từ khi nước Tàu lập quốc. Vì thế họ mới đặt tên cho nước họ là Trung Hoa (cái hoa trung tâm của thế giới) và những nước chung quanh đều là man di, mọi rợ. Họa Da Vàng (Yellow Peril) là có thật!

2/ Trong cuộc chạy đua để đạt ngôi vị bá chủ, Mao Trạch Đông phát động “Bước Nhảy Vọt” dù 50 triệu người Tàu phải chết vì ý đồ của mình. Mao Trạch Đông coi Hoa Kỳ chỉ là con hổ giấy để thúc đẩy quân chúng Tàu nghĩ rằng giấc mơ bá chủ là khả thi.

3/ Tập Cận Bình nối chí Mao Trạch Đông thể hiện chiến lược một vành đai một con đường mà họ Tập đã ấn định năm 2050 là hoàn tất sự nghiệp bành trướng.

Tập Cận Bình biết chắc rằng Trung Cộng không thể hạ bệ Hoa Kỳ bằng quân sự. Cho nên, Tập Cận Bình dùng sách lược “**người Mỹ diệt người Mỹ**” giống như Trung Cộng đã sử dụng tại Việt Nam, bắt chiến tự nhiên thành.

Giáo sư có biết vì sao đảng Dân Chủ vu cho Tổng thống Donald Trump thông đồng với Nga không? Theo tôi, Trung Cộng sợ Nga – Mỹ trở thành Đồng minh để chống lại giấc mộng bá chủ toàn cầu của mình. Trong quá khứ, dù đang là cộng sản với nhau, nhưng Nga và Trung Cộng mỗi bên từng đưa 20 Sư đoàn ra biên giới để thanh toán nhau. Nga là quốc gia đứng vào hàng thứ 16 đối với nền kinh tế thế giới, nên Nga không thể cạnh tranh vai trò lãnh đạo thế giới với Mỹ. Nhưng nếu Trung Cộng trở thành bá chủ toàn cầu thì Nga không ngăn nổi đoàn quân một tí tư tràn sang xâm chiếm. Do đó, Nga thà chấp nhận Mỹ giàu có, văn minh làm bá chủ hơn là Trung Cộng đói ăn và man rợ.

Chủ Nghĩa Xã Hội (cộng sản) đã bị nhân loại lên án vì tội diệt chủng, đã bị thế giới ném vào thùng rác lịch sử. Bằng chứng rất rõ ràng là quốc gia nào đi theo con

đường Cộng Sản đều nghèo đói, lạc hậu, độc tài. Vậy thì, cộng sản đâu phải lý tưởng tốt đẹp để khiến cho chính trị gia, trí thức, truyền thông chạy theo? Chỉ còn có cách giải thích duy nhất là Trung Cộng đã bỏ ra rất nhiều tiền để hối lộ các lãnh đạo Dân Chủ tham tiền, tham quyền, tham danh mới bán nước mình cho ngoại bang! Trung Cộng đã sử dụng chiêu “blackmail” để sai khiến trí thức, truyền thông và chính trị gia Mỹ. Trót ăn tiền, đảng Dân Chủ phải vu cho Tổng thống Donald Trump thông đồng với Nga để Mỹ không thể liên minh với Nga chống lại giấc mộng bành trướng của Trung Cộng!

May cho nước Mỹ đã có một nhà tỷ phú dám từ bỏ vinh hoa phú quý, dấn thân vào nền chính trị bản thủ để cứu nước Mỹ. Ai cũng nghĩ ông Donald Trump đắc cử Tổng thống là nhờ phép lạ từ Chúa, từ Phật để chống lại tà giáo Vô Thần giáo hoạt, lưu manh.

Trong lịch sử Hoa Kỳ, chưa có vị Tổng thống nào giữ nhiều lời cam kết với cử tri như Tổng thống Donald Trump. Chưa có vị Tổng thống nào đạt được nhiều thành tích cho Quốc gia chỉ trong hai năm cầm quyền như Tổng thống Donald Trump. Và chưa có vị Tổng thống nào được thế giới kính nể như Tổng thống Donald Trump: Cách đón tiếp trịnh trọng của những lãnh tụ Hồi giáo ở Trung Đông và của Trung Cộng ở Bắc Kinh làm cho bất cứ công dân nào yêu nước đều cảm thấy hãnh diện. Trong khi đó, các chính trị gia thuộc đảng Dân Chủ không tiếc lời mạt sát Tổng thống Donald Trump không xứng đáng lãnh đạo nước Mỹ! Vì họ làm theo mệnh lệnh của Trung Cộng.

Theo dõi trên truyền hình cuộc chuẩn nhận thẩm phán Brett Kavanaugh làm ông tòa Tối cao Pháp viện, tôi có cảm tưởng các ông bà Thượng Nghị sĩ đảng Dân Chủ giống như những con kên kên đang đóng tuồng “Lệnh Xé Xác”, bởi vì chưa có một bằng chứng cụ thể ông Kavanaugh tấn công tình dục mà đã buộc tội một cách hùng hổ là trái với đạo đức của ngành luật. Họ bắt chấp hai cô con gái còn nhỏ hiện diện trong phiên xử. Qua cái “body language” và sự lúng túng mô tả sự kiện của bà Christine Blasey Ford, người xem đều thấy rõ ràng là sự ngụy tạo nhân chứng. Mặc dầu về sau bà giáo sư Tâm lý thú nhận bà được đảng Dân Chủ thuê làm nhân chứng gian, nhưng không một ông bà Thượng Nghị sĩ nào của Dân Chủ có một lời xin lỗi! Vì họ đã mất khả năng biết xấu hổ!

Rồi đến vụ Hạ viện đòi ông Michael Cohen, luật sư riêng của Tổng thống, ra điều trần với mục đích bôi nhọ Tổng thống Donald Trump dù ông đang trên đường thương thuyết với Kim Jong Un, nhằm giải trừ họa vũ khí hạt nhân hủy diệt loài người. Ai nấy đều nhìn thấy tâm địa tội bại của những nhà Lập pháp đảng Dân chủ. Cũng vì các Dân biểu đảng Dân Chủ trót ăn tiền hối lộ của Trung Cộng, nên đã mất khả năng biết xấu hổ!?

Nếu các nhà truyền thông có lương tâm chức nghiệp, tường thuật đúng những gì Tổng thống Donald Trump đã làm cho nước Mỹ và những gì cho thấy đảng Dân Chủ phá hoại nước Mỹ một cách đê tiện, tòi bại ra sao, thì tôi tin chắc rằng đảng Cộng Hòa đã chiếm đa số ở Hạ Viện. Nếu đảng Cộng Hòa chiếm đa số ở Hạ viện thì làm gì có chuyện Quốc Hội buộc ông Muller ra điều trần, sau khi ông này tuyên bố không tìm thấy một chứng cứ nào để buộc tội Tổng thống Donald Trump thông đồng với Nga.

Tôi nhận thấy đường lối đấu tranh giành quyền lực của đảng Dân Chủ hoàn toàn rập khuôn theo Việt Cộng: **Chụp mũ, vu khống, bôi nhọ, bạo hành**. Miệng thì đòi hỏi tự do ngôn luận, trong khi đó đảng Dân chủ cho người của mình công khai đấm đá, tấn công người nào ủng hộ Tổng thống Trump. Tôi viết bài “Nền Dân Chủ Hoa Kỳ Bị Phá Sản” gửi cho Giáo sư trước đây là vì tôi nhìn thấy sự suy đồi của chính giới Mỹ.

Mối đe dọa của Trung Cộng quá hiển nhiên. Trên thương trường, mỗi năm Hoa Kỳ bị Trung Cộng rút ruột 500 tỉ đô la và bị Âu châu, Canada, Mexico rút ruột 500 tỉ đô la. Nếu Tổng thống Donald Trump không có biện pháp chặn đứng sự thâm thủng đó, thử hỏi Hoa Kỳ chịu đựng được bao lâu? Tại sao các đời Tổng thống trước không làm?

Đoàn di dân tiến vào Hoa Kỳ không phải vì nhân dân các nước Nam Mỹ nghèo khó như đảng Dân Chủ rêu rao. Trong chiến tranh Việt Nam, mỗi khi Việt Cộng tấn công đồn bót, chúng thường đẩy đàn bà, trẻ con ra phía trước. Nay đoàn di dân cũng áp dụng chiến thuật đẩy đàn bà trẻ con đi trước để cho cái đám Dân Chủ nhỏ những giọt nước mắt cá sấu. Đó là chiến lược xâm lăng do Trung Cộng bày ra đấy, Giáo sư ạ! Nếu chủ trương mở toang biên giới của các ông bà Dân Chủ, thì đám di dân không phải chỉ có dân Nam Mỹ, mà cả dân Tàu nữa. Bởi vì không thể cho dân nước này được nhập cư thả giàn, mà lại cấm dân nước khác?

Đâu phải dân nhập cư bất hợp pháp hoàn toàn là những kẻ đi kiếm công ăn việc làm? Trong cái đám di cư lậu đó còn có cả bọn buôn người, buôn ma túy, cướp bóc. Đảng Dân chủ làm bộ quan tâm đến xã hội, thương người nghèo đều là đạo đức giả. Tại sao họ không thấy dân nước mình bị nạn ma túy đầu độc thì làm sao nước không suy tàn. Đảng Dân Chủ đòi làm luật cho di dân lậu được hưởng phúc lợi y tế, xã hội, nhà cửa,...thì liệu dân Mỹ có nuôi nổi cuộc di dân ồ ạt không? Nhưng cái âm mưu ghê gớm hơn hết là đảng Dân Chủ tranh đấu cho di dân lậu có quyền bỏ phiếu để hốt phiếu cho đảng mình mãi mãi chiếm đa số ở hai Viện Lập pháp và chiếc ghế Tổng thống mãi mãi về tay đảng Dân Chủ.

Đảng Dân Chủ là đảng của tội phạm vì chứa chấp dân nhập cư phạm pháp tại cái nơi buộc Chính phủ tài trợ là Sanctuary City.

Đảng Dân Chủ là đảng của sát nhân, vì vận động dự luật cho phép sản phụ được quyền phá thai, dù đã đến ngày sinh nở.

Thưa Giáo sư Stephen B. Young,

Theo dõi chính trường Mỹ, tự nhiên tôi nhớ đến Vito Corleone, Bố Già trong cuốn Godfather, dặn dò con trai: **“Thời đại này ăn cướp bằng súng không được nữa rồi. Con hãy đi học luật để trở thành luật sư. Bởi vì thời nay luật sư lợi hại hơn một trăm tên cướp”**. Nước Mỹ là quốc gia thượng tôn pháp luật mà người làm luật bất lương, chỉ để ra những luật lệ lợi cho mình, thì đâu khác gì quân cướp?

Theo sự quan sát của tôi, những vận động, tranh đấu của các Nghị sĩ, Dân biểu đều nhằm chống lại chủ trương của Tổng thống làm cho nước Mỹ giàu mạnh. Hiểm họa Trung Cộng là có thật. Hiểm họa đoàn di dân lậu xâm lăng là có thật. Nhưng tôi lại nghe thấy ông Chuck Schumer, bà Pelosi, các Nghị sĩ, Dân biểu tuyên bố Tổng thống Trump đưa ra vấn đề khăn trương biên giới là sự dằn dặt, nguy tạo, tôi hết sức ngao ngán. Bất cứ ai cũng thấy sự mở cửa biên giới của đảng Dân Chủ là phản quốc, nhưng không thấy có một Dân biểu, Nghị sĩ Dân Chủ nào từ bỏ đảng, giống như trước đây ông Ronald Reagan đã từ bỏ đảng Dân Chủ sang đảng Cộng Hòa và trở thành Tổng thống.

Ở trên, tôi nói đảng Dân Chủ sử dụng thủ đoạn tồi bại, đê tiện để giành quyền thống trị rất tương tự Việt Cộng. Nhưng có sự tương tự còn ghê gớm hơn. Đó là bám lấy đảng giống như câu khẩu hiệu **“Còn Đảng, Còn Minh”** của Việt Cộng. Tức là không một Nghị sĩ, Dân biểu Dân Chủ nào còn lương tri để thấy nguy cơ mất nước!

Nước Mỹ đang gặp đại nạn chia rẽ khủng khiếp. Không những đảng Dân Chủ nhắm mắt nhắm mũi tấn công vị lãnh đạo yêu nước như Tổng thống Donald Trump một cách thô bỉ, tồi bại, bất cần biết đất nước sẽ đi về đâu, mà trong đảng Cộng Hòa cũng có những phần tử phản bội như John McCain, Jeff Session và cái đám “No Trump” do Mitt Romney cầm đầu. Tổng thống Ronald Reagan đánh sụp Liên bang Xô Viết được là thời ấy nước Mỹ không chia rẽ như bây giờ. Lại thêm có sự hỗ trợ quốc tế của hai vị lãnh tụ lớn: Thủ tướng Margaret Thatcher của nước Anh và Giáo hoàng John Paul Đệ Nhị.

Ngày nay Tổng thống Donald Trump chẳng những phải đối đầu với một băng đảng phản quốc, ông còn phải đối đầu với vị lãnh tụ của tôn giáo hoàn cầu. Tôi nghe Giáo hoàng Francis tuyên bố: **“Người chủ trương xây tường không phải là Christian. Quốc gia nào đòi xây tường là tự giam hãm dân mình trong nhà tù”**. Là người có kinh nghiệm đau thương với cộng sản, tôi nhận thấy hễ ông bà nào có đầu óc Xã Hội Chủ Nghĩa đều đạo đức giả và tối dạ như nhau. Thử hỏi nước Mỹ sụp, Trung Cộng thống trị thế giới thì Tòa Thánh Vatican có còn là chỗ tôn nghiêm

để thờ phượng Chúa hay là biến thành địa điểm du lịch và Giáo Hoàng bị đuổi đi vùng kinh tế mới?

Tôi nói thế này Giáo sư nghĩ là quá đáng không nhé. Đức Giáo Hoàng Francis cũng là kẻ phản bội tín đồ. Bởi vì Ngài nhìn nhận Giáo hội Công giáo Quốc doanh của Trung Cộng và bỏ rơi Giáo hội Thầm lặng (Catholic Underground) đã chấp nhận bị bọn cầm quyền Trung Cộng bách hại suốt một trăm (100) năm để giữ Đức Tin Thiên Chúa.

Trong Công Giáo, đức vâng lời là điều quan trọng để giữ đạo. Tuy nhiên, trong trường hợp Giáo Hoàng chống lại chính sách bảo vệ an ninh quốc gia, thì người Công giáo phải xét lại. Đừng vì “Đức Vâng Lời” mà thi hành theo, thì Đạo Chúa sẽ không còn!

Nước Mỹ là quốc gia được dựng lên bởi những vị tiên bối có Đức Tin Thiên Chúa. Nay những Nancy Pelosi, Joe Biden là những kẻ theo đạo Công Giáo mấy đời, lại ủng hộ phá thai, đường lối chính trị nghiêng về Cộng sản (một thứ tà giáo chống Chúa), thì sự phản bội đó chắc chắn sẽ đưa **“NƯỚC MỸ ĐẾN CHỖ GIẤY CHẾT!”** mà thôi!

Sở dĩ nước Việt Nam Cộng Hòa mất là vì phần lớn do sự phản bội, tôn giáo, đảng phái chia rẽ. Chế độ độc tài toàn trị của Miền Bắc qua phong trào Cải Cách Ruộng Đất được coi là “trời long đất lở”, vụ đàn áp văn nghệ sĩ, trí thức vô cùng tàn bạo. Thế mà trí thức Miền Nam như bà Ngô Bá Thành, bác sĩ Dương Quỳnh Hoa, kỹ sư Trương Như Tảng, Châu Tâm Luân ... sống ở Miền Nam tự do sung sướng lại tôn thờ Hồ Chí Minh, một tên tội đồ dân tộc. Còn thành phần trí thức không theo Việt cộng, nhưng im lặng một cách vô trách nhiệm, vô cảm, không hề có một trí thức nào lên tiếng cảnh báo quốc dân.

Hiện tượng cái đám nghệ sĩ sống phóng túng, thác loạn như đám tài tử điện ảnh Hollywood từng tuyên bố nếu Donald Trump đắc cử thì bỏ đi nước khác sống. Rồi đến hiện tượng có mười trường Đại học hàng đầu của nước Mỹ “endorse” bà Hilary Clinton, một người đàn bà có thủ đoạn gian ác, khiến tôi nghi ngờ các trường Đại học Mỹ cũng nhận hối lộ của Trung Cộng, giống như vụ ăn tiền để cho con em nhà giàu vào học Đại học danh tiếng đang âm ỷ hiện nay? Giáo sư có thấy đạo đức nước Mỹ đang đi xuống không?

Thưa Giáo sư Stephen Young,

Tuy tôi chỉ là loại Mỹ giấy, nhưng đã nhận nước Mỹ làm quê hương, thì tôi phải có bốn phận và nghĩa vụ lấy câu nói “Đừng đòi hỏi Quốc Gia làm gì cho mình, mà hãy tự hỏi mình đã làm được gì cho Quốc Gia (**ask not what your country can do for you; ask what you can do for your country.**) của Tổng thống John Kennedy

làm phương châm để đến ơn nước Mỹ. Tôi biết tiếng nói của tôi chẳng thể nào thuyết phục được những nhà khoa bảng, trí thức cao ngạo của nước Mỹ. Nhưng tôi có kinh nghiệm của người mất nước, nên tôi viết thư này gửi Giáo sư với hy vọng Giáo sư sẽ mở mắt những nhà lãnh đạo nước Mỹ, trí thức và truyền thông, đừng vì quyền lợi trước mắt mà trở thành kẻ bán nước.

Cộng sản quả quyết rằng chỉ cần ném sợi dây thừng cho bọn Tư bản thắt cổ nhau là chúng giãy chết và Chủ Nghĩa Xã Hội toàn thắng. Chẳng cần phải là nhà tiên tri, tôi cũng thấy được Nước Mỹ Sẽ Giãy Chết, nếu trí thức Mỹ vẫn thờ ơ vô cảm, không thấy lãnh đạo đảng Dân Chủ đang nhận chìm nước Mỹ “Xuống Hàng Chó Ngựa”.

Bây giờ là Tháng Tư. Tôi sống ở Mỹ gần 44 năm, nhưng tôi vẫn còn mang tâm trạng của nhà thơ Thanh Nam:

*“Tôi như người lính vừa thua trận,
Nằm giữa sa trường nát gió mưa...
Một năm người có mười hai tháng,
Tôi trọn năm dài: Một Tháng Tư”*

Chẳng qua tôi cần mượn ngòi viết thư này cho Giáo sư vì nỗi khắc khoải của người mất Quê Hương, muốn tâm tình với người Mỹ bản xứ hiểu tiếng Việt, văn hóa Việt như Giáo sư để chia sẻ nỗi lòng với mình. Xin lỗi nếu bức thư này làm phiền lòng Giáo sư.

Trân trọng kính chúc gia đình Giáo sư dồi dào sức khỏe, may mắn, hạnh phúc.

Bằng Phong Đặng Văn Âu

Địa chỉ email: bangphongdva@gmail.com

Telephone: 714 – 276 – 5600

Chuyển Đến: Việt Nhân

Ngày 03/5/2019

www.vietnamvanhien.org

